

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
Staroměstské nám. 6
110 15 Praha 1

Adresáti: dle rozdělovníku

V Praze dne 14. března 2023
Č. j.: MMR-18204/2023-83
Sp. zn.: SZ-13035/83/2021

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, rozhodnutím ze dne 19. dubna 2021 č. j. MSK 146233/2020, sp. zn. ÚPS/28462/2020/Buč, v přezkumném řízení, v němž účastníci podle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „*správní řád*“) je obec Těrlicko, se sídlem Májová 474/16, Horní Těrlicko, 73542 Těrlicko, zrušil rozhodnutí Obecního úřadu Těrlicko, stavebního úřadu, ze dne 27. července 2020 č. j. 2018/2020/OTER/StR-3, sp. zn. 2018/2020/OTER/StR, o změně využití území pro záměr označený jako „**Terénní úpravy pozemku parc. č. 1406/3, 1400, 1399/1, 1399/2, 1393, 1391/1 v katastrálním území Horní Těrlicko**“ na pozemku parc. č. 1406/3 katastrální území Hradiště pod Babí horou a na pozemcích parc. č. 1391/1, 1393, 1399/1, 1399/2, 1400, katastrální území Horní Těrlicko, jež bylo vydáno k žádosti obce Těrlicko, a věc vrátil Obecnímu úřadu Těrlicko, stavebnímu úřadu.

Proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 19. dubna 2021 č. j. MSK 146233/2020, sp. zn. ÚPS/28462/2020/Buč, podala obec Těrlicko odvolání.

Ministerstvo pro místní rozvoj, jako orgán příslušný podle § 14 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 89 odst. 1 správního řádu, ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu a § 92a písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo podle § 90 odst. 5 správního řádu takto:

Odvolání obce Těrlicko **se zamítá** a jím napadené **rozhodnutí** Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 19. dubna 2021 č. j. MSK 146233/2020, sp. zn. ÚPS/28462/2020/ Buč, **se potvrzuje**.

ODŮVODNĚNÍ

Obecní úřad Těrlicko, stavební úřad, (dále jen „*stavební úřad*“) vydal k žádosti obce Těrlicko (dále též „*žadatelka*“) podané dne 17. června 2020 výše uvedené rozhodnutí o využití území ze dne 27. července 2020 č. j. 2018/2020/OTER/StR-3. Jeho předmět popsal jako „*stavební záměr*“, respektive umístěvanou stavbu „*rozšíření stávajícího areálu fotbalového hřiště na multifunkční sportoviště včetně terénních úprav a modelace terénu, kde bude provedeno nové fotbalové hřiště s umělým povrchem o celkové ploše 50x50 m a pumtrackové hřiště s asfaltovým povrchem o celkové ploše 60x50 m, s tím, že „v rámci záměru budou provedeny zemní práce na úpravě, vyrovnání a změně terénu včetně hrací plochy, montovaných prvků sportovního vybavení a mobiliáře související se sportovním hřištěm.*“ Vedlejším ustanovením výroku stanovil podmínky pro umístění stavby. Podle doložky vyznačené stavebním úřadem nabylo citované územní rozhodnutí právní moci dne 27. srpna 2020.

Písemností ze dne 16. listopadu 2020 č. j. ČIŽP/49/2020/9711, sp. zn. ZN/ČIŽP/49/3461/2020, dala Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Ostrava, podnět Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje k provedení přezkumného řízení v dané věci.

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, (dále jen „*krajský úřad*“) došel po předběžném posouzení věci (ve spolupráci s útvarem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje zajišťujícím výkon působnosti v oblasti ochrany přírody a krajiny a státní správy lesů) k závěru, že lze důvodně předpokládat, že výše citované územní rozhodnutí stavebního úřadu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Zahájil proto z moci úřední usnesením ze dne 16. února 2021 č. j. MSK 23756/2021 přezkumné řízení. Před vydáním rozhodnutí dal krajský úřad účastníkům řízení možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žadatelka této možnosti využila.

Ve vyjádření doručeném krajskému úřadu dne 29. března 2021 argumentovala, že vše je prováděno v dobré víře, neboť neměla důvod nedůvěřovat stavebnímu úřadu, jelikož ten má mít odbornost a má záměr řádně posoudit. Uvedla, že po konzultaci se stavebním úřadem, respektive tehdejším vedoucím úředníkem stavebního úřadu, podala žádost o vydání rozhodnutí o změně využití území pro terénní úpravy pozemku parc. č. 1406/3 katastrální území Horní Těrlicko, že byla stavebním úřadem ujišťována, že k těmto terénním úpravám již nic nevyžaduje, nebyla vyzvána k doplnění příslušné projektové dokumentace ani koordinovaného stanoviska či jiného souhlasu nebo stanoviska Magistrátu města Havířova jakožto orgánu státní správy lesů, a jelikož ve vydaném rozhodnutí o využití území je uvedeno, že nebude vyžadováno další povolení či ohlášení stavebnímu úřadu, a jelikož měla důvěru ve správnost a zákonnost tohoto aktu stavebního úřadu, začala terénní úpravy provádět.

Žadatelka vyjádřila názor, že veškeré pochybení vzniklo na straně stavebního úřadu. Namítla, že předmětné terénní úpravy jsou již ze 70 % hotovy, že v případě zrušení rozhodnutí by jí vznikly škody v řádu milionů korun a byť rozhodnutí stavebního úřadu bylo možná vydáno v rozporu s právními předpisy, jak konstatoval krajský úřad, jiným účastníkům řízení ani veřejnému zájmu škoda nevznikla. Navrhla, aby krajský úřad přezkumné řízení zastavil.

Krajský úřad na závěr přezkumného řízení vydal výše uvedené rozhodnutí ze dne 19. dubna 2021, jímž přezkoumávané územní rozhodnutí stavebního úřadu podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušil s účinky ex nunc, stanovenými podle § 99 odst. 3 správního řádu. Proti rozhodnutí krajského úřadu se žadatelka odvolala.

Žadatelka v odvolání navrhla, aby bylo rozhodnutí krajského úřadu zrušeno a přezkumné řízení zastaveno za použití § 94 odst. 4 správního řádu.

Namítla, že ve chvíli, kdy jí stavební úřad sdělil, že podaná žádost nevyžaduje jakékoliv doplnění, neměla jako stavebník důvod tento názor zpochybňovat a stavebnímu úřadu plně důvěřovala. Dodala, že při investicích, jichž se týká stavební zákon, se obec řídí pokyny stavebního úřadu, který je odborně způsobilý; podle ní nelze na obec jako na stavebníka přenášet povinnost orgánů státní správy.

Vyjádřila názor, že daný případ je třeba podřadit pod první ze tří modelových skupin situací, jež mohou podle nálezu Ústavního soudu ze dne 4. září 2018 sp. zn. I. ÚS 17/16 nastat v případech čistě vertikálních vztahů jednotlivce na straně jedné a veřejné moci na straně druhé, v nichž nezákonné rozhodnutí založilo oprávnění jednotlivce, respektive zvýhodnilo jednotlivce oproti stavu, který měl podle objektivního práva nastat a v důsledku porušení zákona nenastal. Tedy situaci, kdy může být důvěra jednotlivce v akty veřejné moci narušena jen ze zcela zásadních důvodů veřejného zájmu. Zdůraznila, že podle citovaného nálezu Ústavního soudu je výslovně věcí státu, aby ve správních řízeních, která vede, nepochyboval, a pokud k tomu přeci jen dojde, aby zásadně nesl následky svých pochybení.

Žadatelka nesouhlasí s názorem krajského úřadu, že daná situace spadá do druhé skupiny situací, které mohou podle Ústavního soudu nastat, a kteroužto představuje nezákonnost způsobená pochybením na obou stranách vertikálního vztahu veřejná moc - jednatel, jelikož postupovala dle pokynů stavebního úřadu. Uvedla znovu, že žádá, aby bylo rozhodnutí krajského úřadu zrušeno a přezkumné řízení zastaveno. Na závěr žadatelka zopakovala, že jiným účastníkům řízení ani veřejnému zájmu žádná škoda nevznikla ani nevznikne, na rozdíl od ní, která jednala v dobré víře, jelikož plně důvěřovala stavebnímu úřadu.

Krajský úřad ve stanovisku předaném ve smyslu § 88 odst. 1 správního řádu spolu se spisem Ministerstvu pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo“) uvedl, že odvolání nepovažuje za důvodné. Vyjádřil názor, že na str. 6 - 7 napadeného rozhodnutí podrobně uvedl úvahy, na základě kterých dospěl k závěru, že nezákonnost vydaného rozhodnutí byla způsobena jak na straně žadatelky, tak na straně správního orgánu. Krajský úřad vyjádřil přesvědčení, že žadatelka musela vědět, že pokud žádá o vydání rozhodnutí o změně využití území, musí stavebnímu úřadu poskytnout „podrobnější“ informace o záměru, než jen předložit formulář s označením - názvem záměru a uvedením výčtu dotčených pozemků.

Krajský úřad uvedl, že požadavek na doložení dokumentace záměru nejen vyplývá ze stavebního zákona, ale je zcela zřejmý i z formuláře žádosti o vydání územního rozhodnutí. Krajský úřad má za to, že obec jako žadatelka podává žádosti o vydání rozhodnutí či opatření podle stavebního zákona v souvislosti s realizací svých investičních záměrů u stavebního úřadu relativně často, a že proto je dostatečně obeznámena s obsahovými náležitostmi takových žádostí. Rovněž i s ohledem na rozsah záměru musela žadatelka podle soudu krajského úřadu vědět, že je k žádosti potřeba doložit dokumentaci záměru a že její žádost je neúplná. Krajský úřad proto neshledal důvod pro zastavení o přezkumného řízení. Závěrem stanoviska navrhl podané odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Ministerstvo předně posoudilo podané odvolání z hlediska jeho přípustnosti a včasnosti. Ověřilo, že odvolání je přípustné, neboť bylo podáno účastnicí řízení proti rozhodnutí, jehož přezkum v odvolacím řízení zákon nevyklučuje. Dále ministerstvo zjistilo, že odvoláním napadené rozhodnutí krajského úřadu bylo oznámeno (doručeno) žadatelce dne 21. dubna 2021, odvolání bylo podáno včas, v zákonem stanovené patnáctidenní lhůtě

dne 5. května 2021. Ministerstvo přezkoumalo odvoláním napadené rozhodnutí krajského úřadu v rozsahu uvedeném v § 89 odst. 2 správního řádu a dospělo k níže uvedeným závěrům.

Ministerstvo obecně uvádí, že v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy (§ 94 odst. 1 správního řádu). Jestliže správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, dojde po posouzení věci k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, je jeho úřední povinností zahájit přezkumné řízení, jak plyne z § 95 odst. 1 správního řádu, za předpokladu, že tomu nebrání uplynutí lhůt, které pro zahájení přezkumného řízení stanoví § 96 odst. 1 správního řádu.

V daném případě z obsahu spisu plyne, že přezkoumávané územní rozhodnutí stavebního úřadu nabylo právní moci dne 27. srpna 2020; dožádaný spisový materiál týkající se dané věci obdržel krajský úřad dne 18. prosince 2020. Výše citované usnesení o zahájení přezkumného řízení bylo vydáno dne 16. února 2021. Přezkumné řízení bylo zahájeno v zákonem stanovené objektivní jednorozhodčí lhůtě i subjektivní dvouměsíční lhůtě.

Ministerstvo ve shodě s krajským úřadem shledalo a žadatelka nepopírá, že k žádosti nebyla doložena zákonem předepsaná dokumentace a že stavební úřad vydal rozhodnutí v rozporu s § 90 odst. 1 písm. a) a § 86 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění do 31. prosince 2020, (dále jen „*stavební zákon*“), jak uvedl krajský úřad na str. 3 napadeného rozhodnutí.

Je nepochybné, že předmětným záměrem jsou dotčeny (mj.) pozemek parc. č. 1391/1 katastrální území Horní Těrlicko, určený k plnění funkcí lesa, a taktéž pozemky do vzdálenosti 50 m od okraje pozemku parc. č. 1406/1 katastrální území Horní Těrlicko určeného k plnění funkcí lesa, tedy že předepsaným závazným podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu byl souhlas obecního úřadu obce s rozšířenou působností jako příslušného orgánu státní správy lesů (v daném případě Magistrátu města Havířova) ve formě závazného stanoviska, jak plyne z § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v rozhodném znění do 31. prosince 2020, (dále jen „*lesní zákon*“). Absenci tohoto podkladu stavební úřad pominul, čímž porušil povinnost rozhodnout jen se souhlasem příslušného orgánu státní správy lesů, respektive povinnost posoudit, zda je záměr obce v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a jimi předepsanými závaznými stanovisky. Rozhodnutí tak bylo vydáno v rozporu s § 14 odst. 2 lesního zákona, potažmo v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, jak uvedl krajský úřad v odůvodnění na str. 4 napadeného rozhodnutí.

Ministerstvo nepřehlédlo, že pro nezákonnost bylo ve zkráceném přezkumném řízení provedeném Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství, zrušeno závazné stanovisko Obecního úřadu Těrlicko, odboru životního prostředí a odpadového hospodářství, ze dne 15. července 2020 č. j. 2031/2020/OTER/ŽpOh-3, kterým byl žadatelce udělen podle § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, souhlas k pokácení dřevin rostoucích na dotčených pozemcích a které bylo podkladem přezkoumávaného územního rozhodnutí stavebního úřadu. Byť sama tato skutečnost by byla podle § 149 odst. 9 správního řádu speciálním důvodem pro obnovu řízení, které slouží obecně k nápravě věcných vad (skutkových omylů), je v souhrnu s dalšími zjištěnými vadami rozhodnutí relevantní pro přezkumné řízení sloužící k nápravě nezákonností (vad právních).

Ministerstvo ve shodě s krajským úřadem též nepřehlédlo, že stavební úřad svévolně, v rozporu s obsahem podané žádosti o vydání rozhodnutí o využití území, rozhodoval též o pozemku parc. č. 1406/3 katastrální území Hradiště pod Babí horou; ten se ovšem nachází

v jiné části obce Těrlicko (v části Hradiště) a zjevně nemůže být daným záměrem dotčen. Jak uvedl krajský úřad, disponovat podanou žádostí přísluší výlučně žadateli. Stavební úřad je obsahem podané žádosti vázán. Byť by se mělo patrně jednat o pozemek parc. č. 1406/3 katastrální Horní Těrlicko, stavební úřad nebyl oprávněn sám rozsah žádosti jakkoliv měnit.

Z obsahu napadeného rozhodnutí plyne, že krajský úřad při rozhodování dané věci dbal zásady proporcionality zdůrazněné v § 94 odst. 4 správního řádu. Konstatoval, že žadatelka z rozhodnutí nabytá oprávnění uskutečnit záměr rozšíření stávajícího fotbalové hřiště na popsané multifunkční sportoviště. Následně se pak zabýval otázkou, zda toto práva nabytá žadatelka v dobré víře. Měl přitom výslovně na paměti zásadu ochrany práv nabytých v dobré víře jakožto jednu ze základních zásad činnosti správních orgánů. Ve své úvaze, zda žadatelce přiznat dobrou víru, vycházel ze závěrů ustálené soudní praxe, zejména že k naplnění dobré víry je potřeba objektivní nemožnost rozpoznat skutečný stav věci.

Jak zjistil krajský úřad, žadatelka podala žádost na předepsaném formuláři, avšak bez příloh dle části B tohoto formuláře, především v ní uvedené dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, předepsané stavebním zákonem jeho prováděcím právním předpisem - vyhláškou č. 499/Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 62/2013 Sb. a vyhlášky č. 405/2017 Sb. V průběhu řízení pak bylo doloženo toliko vyjádření („koordinované závazné stanovisko“) odboru životního prostředí a odpadového hospodářství Obecního úřadu Těrlicko ze dne 14. července 2020, že na uvedených pozemcích se vyskytují dřeviny podléhající vydání závazného stanoviska ke kácení dřevin a že záměr se nedotýká zájmů chráněných zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a výše zmíněné závazné stanovisko téhož orgánu ze dne 15. července 2020, které bylo posléze jako nezákonné zrušeno.

Žádost tedy zjevně nebyla úplná, jak mohla bezpochyby seznat i sama žadatelka; žádost podanou bez připojené dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebyl stavební úřad oprávněn projednávat, jak plyne z ustanovení § 86 odst. 4 stavebního zákona, jeho povinností bylo neprodleně zastavit řízení a usnesení o tom oznámit žadatelce.

Ministerstvo je téhož názoru jako krajský úřad, že žadatelka podala neprojednatelnou žádost, že dokumentace pro vydání územního rozhodnutí zpracovaná k tomu oprávněnou osobou je nezbytným podkladem pro řízení a rozhodnutí a že si v daném případě žadatelka musela být vědoma, že žádá-li o vydání rozhodnutí o změně využití území, musí stavebnímu úřadu poskytnout „podrobnější“ informace o záměru, než jen formulář žádosti s označením názvu záměru a výčtem dotčených pozemků. Povinnost připojit k žádosti dokumentaci zamýšleného záměru vyplývá nejen ze stavebního zákona, ale je zcela zřejmá též z formuláře žádosti, kterou žadatelka podala.

Žadatelka tak i bez odborných znalostí nepochybně mohla rozpoznat, že její žádost je neúplná. Jak uvedl krajský úřad, i s ohledem na nemalý rozsah záměru žadatelka „nemohla nevědět“ o tom, že k žádosti je potřeba připojit dokumentaci v rozsahu a s obsahem dle výše citované vyhlášky. Těžko mohlo obstát tvrzení žadatelky, že byla v dobré víře ohledně úplnosti žádosti, když stavební úřad schválil záměr žadatelky k formálně podané žádosti a v přezkoumávaném rozhodnutí popsal schvalovaný záměr způsobem, který z podané žádosti vyplynout nemohl.

Pokud jde o porovnání míry újmy, vzniklé v daném případě veřejnému zájmu na ochraně přírody a krajiny a na zachování lesa jako národního bohatství tvořícího nenahraditelnou složku životního prostředí, a míry újmy vznikající žadatelce, pokud nezůstane přezkoumávané rozhodnutí stavebního úřadu zachováno, je ministerstvo toho názoru, že zde ani nejde o čistě vertikální vztah, v němž by nezákonné rozhodnutí založilo oprávnění jednotlivce, respektive

zvýhodnilo jednotlivce oproti stavu, který měl podle objektivního práva nastat a v důsledku porušení zákona nenastal.

Jinak řečeno, nejedná se zde o vztah jednotlivce na straně jedné a veřejné moci na straně druhé, kdy by bylo nutno důvěru v akty veřejné moci a právní jistotu nabytí práv pokládat za zásadní a ustupovat od její ochrany pouze za situace ohrožení závažného veřejného zájmu, ani o situaci, kdy nelze přiznat dobrou víru, ale nelze vyloučit důvěru jednotlivce v zákonnost aktu veřejné moci, kdy při zrušení takového aktu je třeba zmírňovat pokud možno negativní dopady na oprávněného jednotlivce, jak to měl na mysli Ústavní soud v nálezu I. ÚS 17/16 ze dne 4. září 2018 (veřejně dostupný z: www.usoud.cz), o který se krajský úřad i žadatelka opírají.

Zde byl přezkoumávaným rozhodnutím schválen záměr obce Těrlicko; oprávněným z něj je tedy nikoliv jednotlivec, nýbrž veřejnoprávní korporace, jejímž úkolem je nejen pečovat o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů, ale zároveň chránit i veřejný zájem, jak plyne z obecního zřízení (§ 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů).

V daném případě jde o vztah veřejnoprávní korporace na straně jedné a jejího vlastního orgánu jakožto orgánu veřejné moci na straně druhé. Obecní úřad Těrlicko, tedy orgán žadatelky, vykonává působnost stavebního úřadu. Na výkon této působnosti získává žadatelka finanční prostředky ze státního rozpočtu, výkon této působnosti zabezpečuje starosta, který navenek zastupuje žadatelku a stojí v čele Obecního úřadu Těrlicko [§ 103 odst. 1 a odst. 4 písm. f), § 109 odst. 1 a odst. 3 písm. b) obecního zřízení]. Obec jako územní samosprávný celek odpovídá za zákonnost a správnost svých aktů a postupů v samostatné i v přenesené působnosti (tedy úkonů jak na straně žadatelky, tak na straně stavebního úřadu).

Podle názoru ministerstva jde právě o takový případ, který Ústavní soud uvedl jako výjimečný a kdy i tehdy, je-li nezákonnost způsobena čistě pochybením při výkonu veřejné moci, lze ke zrušení rozhodnutí přistoupit.

K ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu ministerstvo podotýká, že zcela jistě nebylo úmyslem zákonodárce preferovat subjektivní práva, která nabyta veřejnoprávní korporace v důsledku porušení zákonem uložené povinnosti chránit veřejný zájem a řádně vykonávat zákonem stanovenou působnost. Kromě toho žadatelka tvrzenou škodu „v rádech milionů korun“ nijak blíže nekonkretizovala a nedoložila.

Krajský úřad v daném případě uvážil, že vzhledem k plynutí času mohla mít žadatelka důvěru v zákonnost a neměnnost přezkoumávaného rozhodnutí po dobu od 27. srpna 2000, kdy se rozhodnutí stalo právně účinným, do 16. února 2021, kdy bylo žadatelce oznámeno zahájení přezkumného řízení. Z toho důvodu, za účelem zmírnění negativních dopadů na žadatelku, určil, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci. Změnu tohoto výroku rozhodnutí krajského úřadu a priori vylučuje zásada zákazu změny k horšímu, vyjádřená v ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu.

Na základě všech výše uvedených skutečností bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku.

Účastníky přezkumného řízení jsou podle § 95 odst. 4 správního řádu účastníci původního územního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci. V daném případě, jak uvedl krajský úřad, jsou to: obec Těrlicko, Ing. Marek Slavíček, Ph.D., REVEKTOS, s. r. o., Anna Wrannová, Jiří Krysta, Věra Krystová, Čepro, a. s., Lukáš Fojcik, Edita Fojciková, Lucie Fojciková, Martina Fojciková, Miroslav Zipser, Lesy České republiky, s. p., Marcel Košárek, Alena Košárková,

K. T. Permon, s. r. o., Jindřiška Beňová, Bc. Zdeněk Polášek, Jan Myszyński, Veronika Tůmová, Petr Děřžák, Povodí Odry, s. p., Ředitelství silnic a dálnic ČR, Moravskoslezský kraj, Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a. s., CETIN, a. s., GridServices, s. r. o., ČEZ Distribuce, a. s., Telco Pro Services, a. s., ČEZ ICT Services, a. s., Alcom Systém, s. r. o.

Poučení účastníků:

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí nelze dále odvolat (podat rozklad).

Mgr. Jiří Pešák

**vedoucí oddělení územně a stavebně správního IV
v odboru územně a stavebně správním**

Rozdělovník:

- **do vlastních rukou:**
 1. Obec Těrlicko, Májová 474/16, Horní Těrlicko, 73542 Těrlicko, ISDS: 2m4ba2f
- **veřejnou vyhláškou:**
 2. vlastníci pozemků parc. č. 1368, 1382, 1383, 1386/1, 1386/2, 1387, 1388, 1390, 1391/2, 1392, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399/1, 1401, 1403/1, 1403/2, 1403/3, 1403/4, 1404/1, 1404/2, 1405, 1406/1, 1406/3, 1410, 1411, 1413, 1414, 1415, 1416/2, 1416/3, 1418, 1420, 1436, 2645, 3968/1, vše katastrální území Horní Těrlicko - *obdrží oddělení spisové služby Ministerstva pro místní rozvoj s interní žádostí o doručení veřejnou vyhláškou*
- **dále obdrží:**
 3. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního rozhodování a stavebního řádu, 28. října 117, Moravská Ostrava, 70218 Ostrava, ISDS: 8x6bxsd – *prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, s tím, že správní spis bude vrácen po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí*
 4. Obecní úřad Těrlicko, stavební úřad, Májová 474/16, Horní Těrlicko, 73542 Těrlicko, ISDS: 2m4ba2f
 5. Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Ostrava, Valchařská 15/15, 70200 Ostrava, ISDS: fmwdzsv